

Коли сльози ллються з твого серця

Олександр Довченко

Коли сльози ллються з твого серця,
Срібні сльози в самотній ночі,
Що ти хочеш, брехні чи кохання,
Скріпи душу й дай знати мені.
Якщо з серця твій голос полине,
Я почую і тут же прийду,
Де би ти не була, моя мила,
Я тебе хоч край світу знайду.
Зорепадом ввійду в твою хату,
Вітерцем крізь відкритий балкон,
Пелюстками троянд увірвуся,
У твій ніжний, чарівний сон.
Буду я тебе цілувати, кохана,
Буду тихо співати пісні,
Сльози висохнуть твої й самотність
Щезне в північній пільмі.
І коли заясніє світанок,
Я покину тебе, але вір —
Якщо знов тобі буде самотньо,
Я до тебе прийду світлом зір.